

Λόγοι αληθείας που μας ενδιαφέρουν (Φώτης Κόντογλου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Αγαπητοί αδελφοί στις συναναστροφές

και στις ομιλίες μας θέλουμε να είμαστε ευχάριστοι και να ακούμε αυτόν που ομιλεί να είναι ευχάριστος, πνευματώδης και ευκίνητος. Όλα αυτά καλά είναι για τις άλλες ομιλίες που αποβλέπουν εις τα κοσμικά πράγματα. Όταν, όμως, πρόκειται για θρησκευτικά πράγματα, νομίζω, ότι αυτά πηγαινούν στην μπάντα. Οι ευχάριστοι ομιλητές δεν είναι για ομολογία. Οι ευχάριστοι ακροαταί κολακεύουν τον ομιλητήν, κατά ένα τρόπο, και η συζήτηση με τον πατέρα Καντιώτη δεν είναι ευχάριστη, γιατί είναι απολογηταί μιας καταστάσεως η οποία τον πιέζει, πονά, και όταν πονά κανείς δεν είναι ούτε ευγενής, ούτε ευχάριστος κατά κανένα τρόπο. Και εγώ από ιδιοσυγκρασία ανήκω σε αυτή την κατηγορία, που ενώ μπορεί να είμαι ευχάριστος και πολύ ευχάριστος δεν το θέλω. Αυτό καθ' εαυτό το θέμα με κάνει να μην είμαι ευχάριστος. Βλέπετε αυτή την σαπίλα που μας κυνηγάει. δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς ούτε θεολόγος ούτε αγιασμένος, αλλά απλός άνθρωπος. Τόση φρίκη με καταλαμβάνει, που πρέπει να επαναστατήσει κανένας και να φωνάξει....

Η παράδοση η θρησκευτική και γενικά η παράδοση είναι το κλίμα το δικό μου, εκεί η ιδιοσυγκρασία μου βρίσκει τροφή και θέματα.

* Ο Χριστιανός είναι πιο έξυπνος. τσοπάνος να είναι έχει κεραίες, πιάνει μεταφυσικά πράγματα, και αν δεν έχεις κεραίες πραγματικές βαθιές δεν μπορείς να καταλάβεις αυτά τα πράγματα....

Οι κατακτήσεις της επιστήμης, όλα αυτά δεν μεταβάλλουν τον άνθρωπο, και αν μετά 500 χρόνια έχουμε κατακτήσεις της επιστήμης θα είμασθε στο ίδιο επίπεδο πνευματικώς, και αν πάμε στην άκρη του σύμπαντος επάνω σε διαστημόπλοια, η μικρότης μας θα μεταφερθεί εκεί, απλούστατα δεν θα μεγαλώσουμε καθόλου, ενώ ο Άγιος Αντώνιος, αγράμματος μέσα στην έρημο, είχε συνείδηση, την τεράστια συνείδηση που έπιανε όλο τον κόσμο, ή ο Μακάριος ο Αιγύπτιος ο οποίος λέει, ότι μόνο εις τον άνθρωπο ευδόκησε ο Θεός. Βλέπεις αυτό το σύμπαν, το φεγγάρι, τα τεράστια αυτά πράγματα βουβά, δεν υπάρχουν. υπάρχουν χάρις εις την μία συνείδηση που υπάρχει στον κόσμο, στον άνθρωπο, ο οποίος είναι κατ' εικόνα Θεού.

Από τότε που τα ένοιωσε ο άνθρωπος υπάρχουν αυτά, αντικειμενικώς δεν υπάρχουν....

Λοιπόν και δεν ευδόκησε σε κανένα από αυτά ο Θεός, μονάχα στον άνθρωπο. Αυτά γυρίζουν όπως τα επέταξε (διέταξε). Ένα γύρισμα κάνουν, δεν έχουν συνείδηση. Τί να το κάνεις το τεράστιο πράγμα. Τεράστια σφαίρα η οποία είναι ένα πεθαμένο πράγμα, ενώ ο άνθρωπος είναι η συνείδηση, γι' αυτό είπε και ο Πασκάλ, αυτός ο μικρός κούνουπας ο οποίος είναι ο γίγας, γιατί είναι κατ' εικόνα και ομοίωση. Συνείδησις παγκόσμιος....

* Το Βυζάντιο είχε κρυφό βάθος, δεν μπορούσαν να το καταλάβουν όσοι το μετρούσαν με τα εξωτερικά μέτρα της δύσεως....

... Η γνωστή ξενομανία μας τα τελευταία χρόνια πάει να καταντήσει ξενολατρεία, και το να σιχαίνεται κανένας την ελληνική παράδοση, περνάει για σημάδι ελεύθερης και συγχρονισμένης αντίληψης....

.... Ο Γκασπάρ, παρ' όλο ότι είναι ετερόδοξος, για την Ορθόδοξη Εκκλησία μας γράφει τα εξής:

Στην Ελλάδα την Βυζαντινή παράδοση την αντιπροσωπεύει πρώτα απ' όλα η Ορθόδοξη Εκκλησία. Αυτή φύλαξε ανάλλακτα (αναλλοίωτα) τα δόγματα. Ας τα ακούσουν μερικοί δικοί μας που ερωτοτροπούν με τους δυτικούς και πηγαίνουν στη Γερμανία να φέρουν την θεολογία....

... Σύμφωνα με το ανόητο φρόνημα των νεωτεριστών, αν είχε εξελιχθεί η Εκκλησία θα είχε παραμορφωθεί... Θα ήτανε μία Εκκλησία που θα ήτανε κάποιο άμορφο κατασκεύασμα από μοντερνισμούς και αυτοσχεδιασμούς στερημένη από κάθε αληθινό δεσμό με την αρχαία Αποστολική Εκκλησία που ήταν θεμελιωμένη με το αίμα των Μαρτύρων και με τους αγώνες των Ιεραρχών και των Οσίων. Ο καθένας μπορεί να φαντασθεί πως μπροστά σε μια τέτοια Εκκλησία, που θα ήταν μονάχα με το όνομα Ορθόδοξη, ο ξένος θα στεκόταν όχι μονάχα αδιάφορος αλλά και με την ψυχή γεμάτη από θλιβερά αισθήματα για μια τέτοια ελεεινή παραμόρφωσή της, που αντί να φορεί την βασιλική πορφύρα θα ήταν μασκαρεμένη κατά τον θεατρικό μοντέρνο τρόπο που επιθυμούν να την δούνε οι κούφιοι θιασώται του εξευρωπαϊσμού της Εκκλησίας μας....

... Μόνο που, επάνω στην σημερινή Ελλάδα, στην πραγματικότητα, η Εκκλησία μας δεν διατηρεί ολότελα αλώβητη την παράδοση και δεν φρόντισε για να προκόψουν οι εκκλησιαστικές τέχνες, επειδή παρασύρθηκε τα τελευταία χρόνια από κάποιους ξενομανείς κληρικούς και θεολόγους, που μέσα στην ανοησία τους θελήσανε να δέσουνε και την Εκκλησία, αυτή την ασάλευτη άγκυρα επάνω στον άστατο τροχό των εγκοσμίων πραγμάτων, και αυτό το κάνανε για να εξυπηρετήσει η Εκκλησία κάποιους σκοπούς που είναι ολότελα ξένοι για την υψηλή πνευματική αποστολή

της κατά το σύστημα του μεγάλου ιεροεξεταστή του Ντοστογιέφσκυ. Σκοπιμότητες ξένες στην Εκκλησία, πολιτικές, κοινωνικές, λογικών, λογικών κ.λπ.

Η Εκκλησία μας πρέπει να αποφύγει τις ύποπτες περιπτώξεις των λογής-λογής νεωτεριστών που δεν την αγαπούν διόλου αλλά την θεωρούν μοναχά σαν μέσο που την χρησιμοποιούν για να πετύχουν κάποιους σκοπούς πολύ πεζούς και μερικές φορές ανίερους, μέσα στον τροχό ή της πολιτικής ή άλλων συναφών. Για να εκτιμήση η Εκκλησία καλύτερα ποίοι συντελούν εις το καλό της, εκείνοι που είναι πιστοί εις την παράδοση και αγωνίζονται γι' αυτήν ή οι εχθροί της παραδόσεως και οι φίλοι των νεωτερισμών, δεν έχει παρά να παρατηρήσει κατά ποιο τρόπο αντιμετωπίζουν ότι γίνεται στην Εκκλησία μας οι ξένοι φίλοι και εχθροί μας. Θα ιδεί ότι οι μεν φίλοι της, που ένας εξ αυτών είναι και ο συγγραφέας της Βυζαντινής Ελλάδας ο Γκασπάρ, με χαρά βλέπουνε πως η Εκκλησία μας στέκεται αμετασάλευτη στην παράδοσή μας, φανερώνοντας με αυτό τον τρόπο και δείχνοντάς της, σαν με το δάκτυλό τους, το σωστό που πρέπει να ακολουθήσει. Οι δε εχθροί της τις δείχνουν και αυτοί άθελά τους ποιο είναι το πραγματικό συμφέρον της με το να πολεμάνε με λύσσα την ορθόδοξη παράδοση της Εκκλησίας. Πιο πολύ την παράδοση πολεμάνε, αυτό το αίσθημα το λαϊκό της ευσεβείας, που θεωρούν θρησκοληψία και άγωνα τυπολατρεία. Εκεί κτυπάνε..., ενώ από την άλλη μεριά, λένε και γράφουν εγκώμια για τους νεωτεριστές Έλληνες κληρικούς και θεολόγους. Είπα μάλιστα σε κάποιον είσαι προδότης διότι είσαι μέσα στο κάστρο που ονομάζεται Ορθοδοξία και αυτός που είναι απ' έξω και πολιορκεί σου στέλνει με ένα βέλος και σου λέει. άνοιξε την πόρτα να μπω μέσα, και εσύ λέγεις. να η ένωσις εδώ, ο πολιτισμός, η αδελφότης. Καταλάβετε!

Κολακεύοντας την ματαιοδοξία τους, με το να τους δίνουν τίτλους του προοδευτικού και του φιλελευθέρου, που τους θεωρούν πολλοί δικοί μας, αυτούς τους τίτλους, σαν τα πιο σπουδαία πνευματικά παράσημα....

Στην Ελλάδα, κατά τα γραφόμενα του Γκασπάρ, την Βυζαντινή παράδοση, τα δόγματα, τις ιεροτελεστίες, την ψαλμωδία, την οργάνωση των μοναχών και του κλήρου, φύλαξε ανάλλακτα η Ορθόδοξος Εκκλησία... Οι δικοί μας οι καθηγητάδες που είναι μέσα στα Πανεπιστήμια θεολόγοι, θέλουν να τα καταργήσουν όλα αυτά... Τί αποκρίνονται σε αυτά οι άμυαλοι νεωτεριστές που επιχειρούν να παραστήσουν για εξέλιξη τάχα της Εκκλησίας μας τον εξευρωπαϊσμό της και τον αποχρωματισμό της από τον Ορθόδοξο ελληνικό χαρακτήρα της;...

* Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, ομολογούμε στο Πιστεύω. Άρα λοιπόν σε συνέδρια, παραδεχόμενοι και άλλες εκκλησίες, φαντασθείτε τί ομολογία είναι αυτή. Άμα είναι η μία είναι η μία, δεν υπάρχει καμμία άλλη και πάνε και συζητάν μάλιστα ως κατώτεροι προς ανώτερο με τις

άλλες εκτός της Μίας. Αυτά τα συμβιβάζουνε!

... Ο Γκάσπαρ βλέπει πως το κέντρο και η πηγή της γνήσιας ελληνικής πνευματικής ζωής είναι η Εκκλησία με την παράδοσή της που βαστάει 1500 χρόνια και παραπάνω και που είναι πάντα ζωντανή και ακατάλυτη «η μία ούσα πάντα δύναται», και μένουσα εν εαυτή τα πάντα καινίζει και εις ψυχάς οσίας μεταβαίνουσα φίλους, και προφήτας κατασκευάζει. έστι γαρ εν αυτή πνεύμα νοερόν, άγιον, μονογενές, λεπτόν, αμόλυντον, σαφές, φιλόανθρωπον, βέβαιον..., ασφαλές, πανεπίσκοπον, όχι για σήμερα μονάχα ούτε για χθες. Όσοι δεν είναι σε θέση να τα δουν αυτά τα πράγματα με τα δικά τους μάτια, γιατί πάσχουν από τα τραχώματα της ξενομανίας, ας τα δούνε τουλάχιστον με τα μάτια του ξένου αφού έχουνε περισσότερο εμπιστοσύνη στα ξένα μάτια παρά στα δικά τους. Εμείς όμως που πολεμάμε και κοπιάζουμε για την μονεγενή παράδοσή μας, δεύτε κυκλώσουμε την Εκκλησία μας την έμψυχο κιβωτό, την ζώσα και άφθονο πηγή, θύραθεν συγκροτήσωμεν πνευματικώς και ψάλλοντες και βοώντες. μεγάλη έσται η δόξα του οίκου τούτου. Αμήν.

(Αποσπάσματα από απομαγνητοφωνημένη ομιλία του αιμνήστου ομολογητού Φωτίου Κόντογλου, που έγινε στην οικία του Πανάγου Πατέρα).

* * *

* Μοναδικός θησαυρός επί της γης είναι η Ορθοδοξία.

* Ορθοδοξία και Ευαγγέλιο είναι ένα. Όποιος αγαπά τους νεωτερισμούς και θέλει να αλλάξει ό,τι μας παραδόθηκε από τους πατέρες, αυτός δεν είναι χριστιανός, γιατί δεν έχει ταπείνωση, αφού η μητέρα των νεωτερισμών είναι η υπερηφάνεια.

Φώτιος Κόντογλου

ΠΗΓΗ: «Ο ΟΣΙΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥ Ο ΑΣΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (1884-1980)», Τεύχος 20. Μάιος-Αύγουστος 2007. Θεσ/νίκη, Έκδοσις: «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Πηγή: http://egolpio.wordpress.com/2009/07/16/logoi_alithias/